scénu. Také toto nastudování obsahuje řadu dalších plánů, které každý, kdo bude chtít, může pro sebe objevit, avšak mnohem důležitější než takové rozklíčování je, aby se do auditoria přelila ta veškerá energie a afekty, které jsme společně do opery vložili. Proto jsem také od počátku zvolil hudební jazyk, který kombinuje minimalismus s hudební rétorikou a jakoby klasicistními gesty. Nikoli citace hudby 18. a 19. století, ale její gestika spojovaná s minimalismem. Mozartovský ohlas zůstal pouze v charakterech rolí Papagena a Papageny, jinak jsem se snažil zdůraznit autonomnost námětu, než jeho návaznost na Schikanedra, o níž šlo v prvé řadě J. Wolfgangu Goethemu. Proto také jiný název – v němž milovníci akronymů mohou najít skrytý název původního objednavatele opery, Národní divadlo – a nové libreto, které z Goetheho pouze čerpá.

K námětu jsem proto přistupoval jako k textu, který musí být v češtině – byla to podmínka ND – a který určuje tvar a děj nové opery, nikoli však detaily jednotlivých scén. Ty zůstaly prostorem pro další volbu a výběr klíčových pasáží. Je to dáno také tím, že v Goetheho fragmentu jsou mnohé scény naznačené pouze scénickými poznámkami. Například scénu, kdy Pamina naříká nad svým dítětem a odhodlaně se postaví matce, Královně noci, Goethe ve své fragmentu naznačil pouze scénickou poznámkou, v níž skladateli doporučil, aby vyjádřil co možná nejvíce proměnlivých afektů.Žádný jiný text zde není. A z této scénické poznámky pak vznikla 5. scéna a Paminina árie *Nářky smutek*.

Operu jsem rozčlenil do dvanácti afektově protikladných částí, které odpovídají původnímu průběhu děje a zesílil jsem v nich motivy mocenských her, dramatický konflikt mezi temnotou (zlem) a světlem (dobrem), a toužebné očekávaní dítěte. Zatímco Goethe, nadšen Mozartovou a Schikanedrovou operou *Kouzelná flétna* koncipoval libreto jako pokračování úspěšného vídeňského singspielu, opera *Noci Dnem* naopak zdůrazňuje svébytný dramatický příběh o zrození, intrikách a mocenských hrách. Nové libreto jsme společně s mou ženou Karlou psali již ve vztahu ke konkrétní hudbě. Je kombinací úryvků překladu Goetheho fragmentu *Der Zauberflöte zweiter Teil* s nově vzniklým textem, kdy abstrakce a rytmus slov je mnohdy důležitější, než jejich význam. Pro obnovenou inscenaci v roce 2008 libreto doplnil Tomáš Hanzlík novým textem v 11. a 12. scéně.

Libreto samotné lze interpretovat jako různé příběhy, lze o něm uvažovat jako o apologetice světla a zrození. Klíčový však byl abstraktní svár mezi dobrem a zlem, který je projektován na očekávané děti (jak u Paminy, tak Papageny) a také ona pohádkovost, kdy temnota nocí se v závěru promění v jas dne a zakleté Paminino dítě se probouzí. Všechny scény vedou k tomuto radostnému finále. Současně je to příběh inscenovaný, pouhá hra na drama mezi dobrem (Pamina) a zlem (Královna noci). Když jsem psal první scénu, v níž Královna noci zvolá: „Kdo mě to volá, kdo mě to ruší?“, stále jsem měl před očima dřevěnou postavu ze Švankmajerova filmu *Lekce Faust*, která volá „Fauste, Fauste!“. Nikoli zvolání, ale hru na zvolání. Loutkové *theatrum mundi*.

Vít Zouhar

Noci Dnem

Vít Zouhar, Karla Zouharová, Tomáš Hanzlík*,
libreto na motivy fragmentu Johanna Wolfganga Goetha
Der Zauberflöte zweiter Teil

Hudební introdukce

1. Povstaňte.
Monostatos: Povstaňte a velebte naši bohyni!
S triumfem se vracíme, ó, vládkyně, hotovo již je, ó, bohyně.
Dámy: Slyš nás bohyně, slyš nás přemocná,
vznešená vládkyně, všudypřítomná.
Královno noci, přijdi k nám.
Monostatos: Slyš, slyš, přijdi k nám.
Co ti brání vzhlédnout k nám?
Přijdi, přijdi, přijdi k nám!
Dámy: Ó, bohyně, která v hrobkách uzavřena
jen pobýváš,
na vzdor hrdým světlům trůníš,
co ti brání, ó, královno?
Královna noci: Kdo mě to volá?
Kdo mě to ruší!
Dámy: Ó, slyš svého přítele!
Královna noci: Vlňte se mraky,
přikryjte zemi, nářky ať zaznějí,
řiňte se komety, rozpalte zemi,
má pomsta je již naplněna.

2. Kráčíme a slyšíme
Chlapci: Kráčíme a slyšíme a vidíme,
jak se rakev pohybuje,
kráčíme a slyšíme,
jak se rakev pohupuje.
Tamino: Chraňte dítě mé!
Hrůzný úder hromů nás ztrestal.
Chlapci: Tvoje matka a tvůj otec
tě nespatří víc!
Tamino: Chraňte dítě mé!
Chlapci: Kráčíme a slyšíme a vidíme,
jak se rakev pohybuje,
jak se rakev pohybuje.

3. Papageni, tuční ptáčci
Papageno, Papagena: Papageno,
buďme čilí,
Papageno, buďme veselí.
Sklíčenost už odchází,
dej, ať pryč je nesnází.
Papagena: Pojďme, pojďme vesele!
Papageno: Podívej ti tuční ptáčci...
Papagena: ...zajíci, králíci, opice, medvědi...
Papageno: ...ptáčci už se třepotají...
Papagena: ...sloni, osli, krůty, žáby...
Papageno: ...ptáčci už se třepotají.
Papagena: Pojď, musíme se přičinit,
obstarat si život, užívat si klid!
Papageno: Dej, ať se lov podaří.
Dej, ať jsme jen veselí!
Papagena a Papageno:
Papageno, buďme čilí,
Papageno, buďme veselí.
Sklíčenost už odchází,
dej, ať pryč je nesnází.
Papagena: Už jsme, už jsme vyslyšeni.
Papageno: Přidej, přidej do kroku.
Papagena: Bylo nám dnes naděleno...
Papageno a Papagena:
...to nejlepší,
Papageno a Papagena:
Pa-pa-pa....
Papagena a Papageno:
Papageno, buďme čilí,
Papageno, buďme veselí.
Sklíčenost už odchází,
dej, ať pryč je nesnází.
Papagena: Pojďme, pojďme vesele!
Papageno: Podívej ti tuční ptáčci...
Papagena: ...jak se všude třepotají.

4. Sarastrovo loučení
1. Muž: Odchází od nás jako poutník.
Muži: Již nezazní slova Sarastrova,
nezazní nám pravda nikdy víc.
Sarastro: Losem vybrali mne,
musí to být,
neváhám podřídit se, musí to být.
Roste síla nepřátel, musím teď jít.
Bůh tak přikázal odejít od vás
a opustit vás.
1. Muž: Není pravdy na zemi,
obklopuje nás jen hluboká noc.

5. Nářek Paminy
Pamina: Ach, jaká nevýslovná hrůza
mou duši jímá.
Zlatý hrob kryje, co mi osud dal i co mi vzal.
Nářky, smutek tiše dozní,
vytratí se brzy navždy,
děs a hrůza všechno svírá,
noc pokrývá temná kletba.
Ani hrobka, ani kopí,
nic už mě teď nezastaví.
Ani kouzla, ani meče, nezastaví
mě již více.
Volám blesky, volám mraky,
vzývám všechno nebe temné.
Volám blesky, volám mraky,
vzývám všechny moci silné,
mezi ohněm,
mezi vodou osvobozen bude můj syn,
mezi ohněm, mezi vodou pomstěn
bude náš syn.
Osvobozen a zachráněn bude brzy
náš syn!
V duši mé je stále tíha zlá.

6. Papageni
Papageno: Pa
Papagena: Pa
Papageno: Papa
Papagena: Papa
Papageno: Papageni
Papagena: Papageni
Papageno a Papagena:
Papageni malí, veselí, troufalí,
odvážní a čilí, ptáčci roztomilí,
rychle poskakují, rychle poletují.
Papageno: Papa
Papagena: Papa
Papageno: Pa
Papagena: Pa

7. Procitnutí
Pamina: Pa
Tamino: Pa
Pamina: Papa
Tamino: Papa
Papagena: Papa
Papageno: Papageno
Papagena: Papageno
Papagena a Papageno:
Probuďte se, nespěte, vstávejte rychle směle!
Papagena: Papageno.
Papageno: Papagena.
Tamino: Hrozivá kletba ustupuje,
hrozivá kletba sílu ztrácí!
Papagena: Kletba hrozná ustupuje!
Pamina: Nářky, smutek tiše dozní,
spravedlivá bude pomsta!
Tamino: Hrozivá kletba sílu ztrácí!
Papagena a Papageno:
Probuďte se, nespěte, vstávejte rychle směle!
Tamina: Volám blesky, volám temné mraky!
Pamino: Ani kouzla, ani meče,
nic už nás teď nezastaví!
Papagena: Moji milí, svítání se kvapem blíží!
Tamino: Naše dítě zachráníme!
Papagena a Papageno:
Moji milí, svítání se kvapem blíží!
Tamino: Brzy přijde šťastná chvíle,
naše dítě
zachráníme! Hrozná kletba sílu ztratí!
Pamina a Tamino:
Dobré znamení!
Papagena a Papageno:
Nebe zlátne. Noc už končí!
Pamina a Tamino:
Dobré znamení! Dobré znamení!
Nebe ukazuje dobré znamení!
Papagena a Papageno:
Syn váš bude zachráněn!

8. Příchod kněží
Dámy: Už přicházejí.
Kněží: ...dá se zachránit.
Dámy: Už přicházejí Vaši rádcové.
Kněží: Kráčíme, vidíme, slyšíme.
Kněží: Hluboko je skrytý, v hlubokých sklepeních vašeho hradu.
Kněží: Kráčíme, vidíme, slyšíme.
Dámy: Už odcházejí Vaši rádcové.
Kněží: Dá se zachránit!

9. Strážcové
Muži: Soudíme, trestáme.
Dámy: Soudíme, trestáme.

10. Noci Dnem
Pamina: Prostoupím vodou, projdeme ohněm.
Tamino: Neublíží nám!
Královna noci:
Vzhůru, strážci, obludy!
Postavte se proti nim!
Pamina: Proniknu mezi vás, mezi vás!
Královna noci: Chraňte můj poklad!
Pamina: Prostoupím vodou, projdeme ohněm.
Královna noci: Zabte je, zabte je!
Tutti: Chlapec nás slyší a už se probouzí.
Chlapci: Á.
Tamino: Bohové, to štěstí moje!
Pamina: Proniknu mezi vás, mezi vás!
Sarastro: Světlo přichází, temno ustupuje!

11. Jsem to já*
Chlapci: Jsem to, jsem to já.
Den se z noci stal.
Kráčím dál a dál.

12. Finale*
Tutti: Teď už máme veselost,
Už je tatam všechna zlost.
Veselme se, milujme se
všichni společně,
radujme se srdečně.
Noc už končí, slunce vychází,
Kouzla, čáry za mrak zachází.
Vše je dobře dokonáno,
Sémě rodu zachováno.
Teď už máme veselost,
už je tatam všechna zlost.
Zpívat budem‘, pít též dost,
když tu máme společnost.
Chlapec nás slyší a už se probouzí.
Papagena: Papageno.
Pamina: Nebe zlátne, noc už končí.
Papageno: Papagena.
Tamino: Hrozivá kletba svoji sílu ztrácí.
Tutti: Teď už máme veselost,
Už je tatam všechna zlost.
Zpívat budem‘, pít též dost,
když tu máme společnost.

Vít Zouhar

Noci Dnem

Opera na motivy fragmentu
J. W. Goetha Der Zauberflöte zweiter Teil
Libreto Vít Zouhar, Karla Zouharová a Tomáš Hanzlík
Účinkují **Ensemble Damian** a **Dětská opera Olomouc**

9. ročník
Festivalu hudebního divadla Opera 2009

28. února 2009 v 19 hodin
České muzeum hudby Praha

Vít Zouhar

Noci Dnem

Opera na motivy fragmentu
J. W. Goetha Der Zauberflöte zweiter Teil
Libreto Vít Zouhar, Karla Zouharová a Tomáš Hanzlík*

Dirigent	**Tomáš Hanzlík**
Aranžmá (Introdukce, 2., 3. a 11 scéna)	**Tomáš Hanzlík**
Režie + design	**Rocc**
Asistent režie	**Tomáš Hanzlík**
Hudební nastudování	**Tomáš Hanzlík**
Produkce	**Kateřina Zahradníčková**

Dekorace, kostýmy, vlásenky a rekvizity
vyrobily dílny Národního divadla v Brně
M. Janíčkem, H. Jasenskou, A. Rubešovou,
M. Dolívkovou, J. Klocovou a dalšími.

Osoby a obsazení

Monostatos / Sarastro	**Pavel Maška**
Královna noci	**Jana Synková**
Tamino	**Jan Ondrejka**
Pamina	**Markéta Večeřová**
Dámy	**Alice Kučerová**
	Šárka Drobňáková
	Věra Šimunová
Pánové	**Radek Koňárek**
	Rostislav Baláž
	Lukáš Polanský

Dětská opera Olomouc
umělecký vedoucí **Tomáš Hanzlík**

Papageno	**Karel Fiala**
Papagena	**Marie Nakládalová**
3 géniové	**Matouš Synek**
	Štěpán Maška
	Julie Synková

Ensemble Damian
umělecký vedoucí **Tomáš Hanzlík**

Martin Stánec	saxofon, klarinet
Pavel Krchňák	saxofon
Jiří Taufer	kytara
Michal Reich	kontrabas
Aleš Slaměník	bicí

Použitá ilustrace: Dalibor Chatrný: *Dnem nocí*, dřevoryt 1948

Obsah opery

Monostatos přichází se svou družinou dam ke Královně noci (Introdukce). Oznamuje, že se jim podařilo uchvátit Paminina a Taminova syna do její moci (1. Povstaňte). Královnina kletba však odolává Sarastrově ochraně. Netuší, že Monostatos je převlečený Sarastro, který se pomocí intriky snaží nad ní zvítězit. Královna noci sesílá na zem nářky a mraky, aby zahalily zemi temnotou. V hradu Tamino naříká nad ztraceným synem a vzývá bohy, aby ho chránili (2. Kráčíme a slyšíme). Suita jinochů kráčí s rakví, v níž je syn uzavřen. Pouze pohyb udržuje dítě při životě. Mezitím se v lese radují Papageno s Papagenou z úspěšného lovu a malých Papagenů (3. Papageni, tuční ptáčci). Sarastro je bohy vyslán z kláštera (4. Sarastrovo loučení) a svými kouzly připravuje nic netušící dvojici na záchranu dítěte. Pamina v hradu naříká nad osudem, který ji vyrval syna z náruči (5. Nářek Paminy) a plna odhodlání chce vzdorovat všem úkladům. Kletba je však silnější a Pamina i Tamino jsou omámeni. Papageno s Papagenou chtějí radostnou novinu o jejich právě narozených dětech sdělit Pamině a Taminovi (6. Papageni). Budí je a nevědomky je tím osvobozují z královniny kletby (7. Procitnutí). Pamina s Taminem jsou odhodláni společně své dítě zachránit. Družina dam oznamuje příchod kněží, kteří sdělují, kde se nachází jejich syn. (8. Příchod kněží). Královnini strážcové u rakve opakují „soudíme, trestáme" (9. strážcové). Královna se snaží všemožně Pamině a Taminovi zabránit, aby svého syna získali zpět (10. Noci Dnem). Pamina však chráněna mateřskou láskou překonává veškeré nástrahy. Společně pak všichni opakují: „Chlapec nás slyší a už se probouzí". Kletba ustupuje a všichni na něj v úžasu hledí. Chlapec promlouvá: „Jsem to, jsem to já" (11. Jsem to já). Finále (12.) je oslavou Papageny a Papagena, kteří zdánlivě mimoděk zachránili dítě i zemi před temnotou a zlobou Královny noci.

Autor

Vít Zouhar (1966), hudební skladatel, muzikolog a vysokoškolský pedagog. Hudební vzdělání získal v mládí od svých rodičů. Skladbu vystudoval na Janáčkově akademii múzických umění v Brně (Ištván, Piňos) a na Hochschule für Musik u. darstellende Kunst Graz (Pagh-Paan, Pressl), muzikologii na Masarykově univerzitě v Brně. Disertaci obhájil na JAMU v Brně, habilitoval se na Ostravské univerzitě. Kompoziční kurzy absolvoval na Accademia Chigiana v Sieně (Donatoni) a v Darmstadtu (Cage, Xenakis). Je autorem oper *Coronide* (2000) a *Torso* (2003, společně s T. Hanzlíkem), které uvedlo Národní divadlo v Praze, Teatro Asioli Corregio a opery *Noci dnem* (2005), jež vznikla na objednávku Národního divadla v Brně. Mnoho jeho skladeb vzniklo z podnětu souborů Dama Dama, Ensemble Damian, Duo Ardašev, Malle Symen Quartet ad. a festivalů Baroko Olomouc, Poesiefestival Berlin, Concentus Moraviae, Expozice nové hudby Brno, Forfest Kroměříž, Mladé pódium ad. Zouharovy orchestrální skladby zazněly v rámci abonentních cyklů Filharmonie Brno, Moravské filharmonie Olomouc, Filharmonie Bohuslava Martinů, Plzeňské filharmonie ad. Jeho komorní a orchestrální skladby byly provedeny na festivalech Pražské jaro, Schleswig-Holstein-Musik-Festival, Hörgänge Wien, Mélos-Etos Bratislava, Ostravské dny nové hudby, Mezinárodní hudební festival Brno, Forfest, Music of our Age Budapest, Baroko Olomouc, Janáčkův máj aj. Skladby vyšly na několika CD a jsou uváděny v médiích. Zouhar je držitelem řady skladatelských cen (Musica Nova, Generace, OSA, ČHF). Jako hostující skladatel působil ve Werkstadt Graz a na IEM Graz. Pravidelně spolupracuje se soubory DAMA DAMA a Ensemble Damian. V roce 2004 vydal monografii *Postmoderní hudba? Německá diskuse na sklonku 20. století*. Jeho teoretické práce jsou zaměřeny na problematiku hudby 20. století (minimalismus, hudební postmoderna). Pro IEM Cube ve Štýrském Hradci rekonstruoval prostorovou verzi elektroakustické skladby *Poème électronique* Edgarda Varèseho (2003). Podílí se na přípravách kritického kompletního vydání děl Bohuslava Martinů. Je místopředsedou správní rady Nadace Bohuslava Martinů. V roce 2008 vydává společně se Zdeňkem Zouharem knihu *Dear Friend: Bohuslav Martinů's Letters to Zdeněk Zouhar*. Zouhar inicioval vznik programu *Slyšet jinak*, který je zaměřen na komponování v hudební výchově. Od roku 1992 přednáší na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

O inscenátorech

Rocc (1979), operní režisér a výtvarník, narozený v Lublani (Slovinsko). Jeho umělecké jméno je poctou Marii Mrázkové, Roccově profesorce herectví. Operní režii vystudoval u Aleny Vaňákové na Janáčkově akademii múzických umění v Brně (1998–2003) a stal se tak prvním a jediným diplomovaným operním režisérem ve Slovinsku. Postgraduálně studoval scénografii u Lawrence Wallena na Hochschule für Gestaltung und Kunst Zürich (Master) a u rosalie na Hochschüle für Gestaltung Offenbach am Main (2003–2006). V současné době pokračuje v doktorském studiu historické antropologie výtvarného umění na Fakultě postgraduálního humanistického studia v Lublani. Získal stipendia Ministerstva kultury Slovinské republiky a Zoisovy nadace pro mladé talenty, podporovala ho také Slovinská akademie věd a umění.

V Komorní opeře Janáčkovy akademie inscenoval Pergolesiho *Služku paní* (1999) a novodobou světovou premiéru opery Alessandra Scarlattiho *Šlechetná láska* (2002), v Národním divadle v Lublani uvedl operní pohádku *Princezna na hrášku* Ernsta Tocha (2003). Po úspěšných premiérách komorních oper Josefa Berga *Eufrides před branami Tymén* a *Snídaně na hradě Šlankenvaldě* v Brně, zavítal Rocc v roce 2004 poprvé do Narodního divadla v Praze, kde v rámci projektu „Bušení do železné opony" inscenoval světovou premiéru opery *MrTVÁ?* Markéty Dvořákové a Iva Medka. *MrTVÁ?* byla v minulém roce prezentována na renomovaném mezinárodním festivalu soudobé hudby „50. Warszawska Jesień" v Polsku.

V sezoně 2005/06 přednášel Rocc jevištní pohyb & interpretaci na pěveckých a operních dílnách v německém Freyungu, kde s klavírem režíroval komickou operu Alberta Lortzinga *Zkouška na operu* a singspiel Franze Schuberta *Spiklenci aneb Domácí válka*. V Národním divadle v Brně inscenoval poprvé světovou premiéru minimalistické opery *Noci Dnem* Víta Zouhara (2005), komponované pro slavnostní otevření rekonstruovaného divadla Reduta. Záznamy z představení mohli diváci shlédnout také v dokumentárním filmu *Kouzlo jedné flétny*, který natočila Česká televize. V minulém roce vytvořil inscenaci další úspěšné světové premiéry opery *Lacrimae Alexandri Magni* Tomáše Hanzlíka, která vznikla na objednávku pražského Národního divadla. Na jaře tohoto roku v Národním divadle Brno avantgardním způsobem režíroval operu Philipa Glasse *Kráska a zvíře*. Poslední jeho inscenace byla světová premiéra hudebního dramatu *Macbeth* Michala Košuta v brněnské Redutě v rámci festivalu Moravský podzim 2008.

Rocc je zároveň autorem mnoha dalších projektů (instalace, tanec, nová média), jeho práce byly k zhlednutí v České republice, Slovensku, Slovinsku, Polsku, Švýcarsku, Rakousku a Německu, kde také pravidelně spolupracoval jako scénograf v Leipziger Tanztheater. Je zakladatelem souboru „postopera. forma" se zaměřením na post-dramatickou hudebně-divadelní estetiku, první projekt tohoto souboru právě vzniká. V sezoně 2007/08 působil jako operní dramaturg v slovinském Národním divadle v Mariboru a od sezony 2008/09 nastoupil Rocc na místo zástupce uměleckého šéfa a dramaturga opery Národního divadla Brno.

Tomáš Hanzlík (1972) – skladatel a muzikolog, je uměleckým vedoucím Ensemble Damian, Dětské opery Olomouc a zároveň impresáriem vlastního kočovného divadla Theatrum Schrattenbach. Je absolventem kateder muzikologie a hudební výchovy Univerzity Palackého v Olomouci. V roce 1998 založil v Olomouci hudební festival BAROKO, který se soustavně zaměřuje na uvádění novodobých premiér neznámých děl. Tématem jeho disertace byla hudba piaristických skladatelů 17. a 18. století. České i latinské texty piaristů pak využil i při kompozici řady vlastních oper. Vedle pedagogické činnosti se věnuje kritickým edicím staré české hudby a pravidelně koncertuje jako dirigent, vokalista a hráč na smyčcové nástroje. S Ensemble Damian uvádí vedle staré hudby a vlastních děl také soudobé autory z minimalistického okruhu. V roce 2004 provedl v řadě Bušení do železné opony Národního divadla v Praze opery Yta innocens, Torso a Coronide, v řadě Barokní opera a oratorium pražského FOK operu La Nascita del Diamante. V listopadu 2006 nastudoval českou premiéru opery Three Tales Steva Reicha. Na objednávku Národního divadla v Praze složil latinskou operu Lacrimae Alexandi Magni, jejíž premiéra se uskutečnila 25. ledna 2007 ve Stavovském divadle. Jeho zatím poslední operní premiérou je komická opera Tvarůžkové ódy (2007). Svůj vlastní skladatelský styl Hanzlík označuje jako neobaroknì minimalismus, charakteristický zacyklením historizujících harmonických a melodických fragmentů.

Několik poznámek k opeře Noci Dnem

V roce 2005 jsem byl vyzván Národním divadlem v Brně, abych pro slavnostní znovuotevření brněnské Reduty zhudebnil fragment Goetheho pokračování *Kouzelné flétny*. Tuto nabídku jsem s radostí přijal, přestože na napsání opery zbývalo jen pár týdnů, neboť jsem věděl, že na její inscenaci budeme pracovat společně s režisérem a scénografem Roccem, dirigentkou Gabrielou Tardonovou a dramaturgem Jiřím Zahrádkou. Od samotného počátku jsem však o projektu uvažoval nikoli z perspektivy fragmentu Goetheho libreta *Der Zauberflöte zweiter Teil*, nýbrž slavnostní události, kdy bude opera poprvé uvedena. Důležitější než rytmus děje původního textu pro mě byla představa události znovuotevření nové scény Národního divadla v Brně. Proto jsem se rozhodl zvolit co nejjednoznačnější hudební jazyk, který nikoho nenechává na pochybách a může diváka bavit.

Na tento záměr navázala nová adaptace opery, kterou jsme realizovali společně s Tomášem Hanzlíkem pro Ensemble Damian, Dětskou operu Olomouc a festival Opera Schrattenbach v roce 2008. Tomáš Hanzlík byl inspirátorem nové instrumentace opery a sám rovněž aranžoval introdukci, 2., 3. a 11.